

Протокол

№

гр. София, 28.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10961** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14.41 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ А. Н. Ц. чрез АДВ.Х. Г. Н. И АДВ.А. Ч. - редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява. Представява се от адв. Н. и адв. Ч., с пълномощно.

ИЩЕЦЪТ Ю. П. Ц. чрез АДВ.Х. Г. Н. И АДВ.А. Ч. - редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява. Представява се от адв. Н. и адв. Ч., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО - редовно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Л., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ИА „МЕДИЦИНСКИ НАДЗОР“ - редовно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от адв. С., с пълномощно, приложено към отговора на исковата молба.

СГП - редовно призована за днешното съдебно заседание, се представлява от прокурор Д..

Юрк. Л.: Моля да не се дава ход на делото, тъй като в предходното съдебно заседание не беше обсъдено от съда едното възражение, направено от нас за недопустимост на настоящото производство. В отговора на ИМ подробно съм изложила съображения, че по отношение на ищите липсва активна процесуална легитимация, доколкото същите не са адресати на решението на КЗД, с което е установено дискриминационно третиране по отношение на техния син.

Адв. Ч.: Активната процесуална легитимация на нашите доверители произтича от факта, който ние сме посочили, само че не като наследници на своя починал син, а като свързани с него лица, те предявяват иска си самостоятелно от свое име.

Независимо, че сме посочи чл. 74, ал. 2 от Закона за защита от дискриминация, моля искът да се счита за предявен по чл.1, ал.1 ЗОДОВ и чл. 7 от Конституцията на РБ. Ние считаме, че моите доверители се основават на решението на КЗД, което използват като доказателство за причинената им вреда по отношение на тяхната лична правна сфера и в тази връзка производството е допустимо и следва да се гледа по административен, а не по граждански ред.

Адв. С.: ИМ е подадена от А. Н. Ц. и Ю. П. Ц. в качеството им на наследници на А. П. и считам, че не следва производството да продължи пред административния съд, а съответно компетентен е съответния граждански съд.

Юрк. Л.: В разпоредбата на чл. 6 ЗОДОВ изрично е казано кога наследниците могат да подадат иск. Тълкувателно Решение № 104/67г. е в същата насока, че съдът следи служебно за допустимостта и се произнася с определение. Съществува механизъм за защита, тъй като вашето определение може да бъде обжалването пред ВАС. Моля за произнасяне в тази насока.

Адв. Ч.: На практика свързаността е доказана още в производството пред КЗД, тъй като там производството е било иницирано пак от нашите доверители, пак при същите условия, при условията на настъпила кончина на техния син. Там сме били конституирани като страни инициатори на производството и сме участвали като свързани лица със своя починал син и така производството е получило крайното си решение и възражението е трябвало да бъде направено там и независимо от всичко в настоящото производство оттегляме, че предявяваме иска в качеството на наследници и твърдим, че го предявяване в лично качество на нашите доверители.

Юрк. Л.: Законът за защита от дискриминация позволява да се заведе преписка от съответните заинтересовани лица.

Прокурорът: Присъединявам се и споделям възражението за допустимост на иска спрямо КЗД. ЗОДОВ е изключително конкретен спрямо кръга от лица, които подлежат на обезвреда по реда на ЗОДОВ. Те са конкретно претърпелите вреди лица или техните наследници и те в строго изчерпателно изброени хипотези в закона. Института свързаност и свързани лица не съществува в ЗОДОВ, категорична е както съдебната практика, така и съдебната теория. По ЗОДОВ не съществува другарство, помагачество, не се присъединяват трети страни, присъства единствено пострадалото лице и ответника. Абсурдно е да се води дело по ЗОДОВ с наименованието „свързани лица“, евентуално пострадали от административен орган в този смисъл, моля да уважите възражението за липса на процесуална легитимация от страна на КЗД.

Адв. Н.: Няма пречка в АПК да се прави изменение на иска, още повече, че сме в самото начало на производството и моля да допуснете изменение на иска с оглед качеството на ищците в настоящия иск.

СЪДЪТ ще се произнесе по това искане в закрито заседание, като за произнасянето си ще уведоми страните.

СЪДЪТ, като счете, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

С оглед процесуална икономия намира, че следва в днешното съдебно заседание да бъдат изслушани доведените от страните свидетели.

Адв. Н.: Водим само двама свидетели, тъй като третият свидетел е личният лекар на ищцата, който преди малко ни каза, че не може да дойде.

Снема самоличност на доведените от жалбоподателите свидетели по представени

лични карти:

С. И. В. на 45 г, неосъждан без дела и родство със страните.

А. Ю. П. на 26г., неосъждан, без дела със страните. Син на ишците и брат на А..

СЪДЪТ предупреждава свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

Предупредени, свидетелите обещаха да кажат истината.

СЪДЪТ извежда от залата свидетеля А. П. и пристъпва към разпит на свидетеля С. В..

Свидетелят В. на въпроси на адв. Ч.: Познавам ишците. Познавах А. доста по-рано отколкото ишците. Познавам го като лъчезарен, всеотдаен, усмихнат млад мъж. Познавах го няколко години преди смъртта му. След като разбрах, че се е разболял станахме по-близки и с неговите родители. Градът е малък, той работеше в едно заведение, което често посещавах и създадохме прекрасни отношения с него. Когато А. се разболя контактувах с него и неговите родители. В периода, в който той се беше влошил аз бях народен представител и те ме помолиха за съдействие, ако може А. да му се направи трансплантация в чужбина. Ако може тази тежка процедура, която беше на дневен ред в този момент да бъде колкото се може по-бързо преодоляна. Опитах се тогава с всички мои възможности, но за съжаление времето не стигна. Процедурата е изключително тровава. Той до последно се надяваше, че ще има шанс да отиде в чужбина. Родителите му бяха много емоционално тогава. Особено таткото искаше да изведе А. в чужбина, каквото и да му коства това. Няма родител, който да не иска най-доброто за детето си. Те се опитваха и А. беше много голям оптимист, че нещата ще се случат по каналния ред. Той беше изключително енергичен, усмихнат, много внимателен, много възпитан. Не знам дали има родител, който да не търси всякакви варианти, за да направи най- доброто за детето си. Те изпадаха в крайности, обвиняваха целия свят за тази бумашина, бюрокрация, липсата на един пряк път административен, който да дава шанс на наши съграждани да имат шанс за лечение на най-доброто място. И на бащата, и на майката им личеше, че са смазани. Няма човек, който да издържи на такова напрежение. Още от самото погребение аз видях, че тези хора наистина са смачкани. Има една приказка, че всеки му по реда си, но тук за съжаление реда не беше спазен. Майка му получи тежко заболяване след това. Не съм сигурен, че са го преживели след това.

Адв. Н. и адв. Ч.: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

На въпроси на юрк. Л., свидетелят: Трудно мога да отговоря от кога съм се запознал със здравословното състояние на А.. Много ясни са ми спомените последната една година, защото тогава трябваше да се търсят много бързи варианти, за да се намери изход от ситуацията. Последната една година се бях доста ангажирал с този случай. Народното събрание е мястото, където трябва да се създадат тези рамки. Все си мислех, че с мои колеги можем да намерим вариант, с който да се направи изключение. Имахме уверението, че това може да се случи, но за съжаление времето не стигна.

Юрк. Л.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Въпрос на адв. С.: В какво виждате проблема при лечението на А.?

Адв. Ч. и адв. Н.: Възражаваме срещу този въпрос. Свидетелят е тук в качеството си на свидетел относно вредите причинени на ишците.

Съдът не допуска въпроса.

На въпроси на прокуратурата, свидетелят: Особено на края общуванията ни бяха по 4-5 пъти на ден.

СЪДЪТ освободи свидетеля, който напусна съдебната зала.

В залата се въведе вторият свидетел.

На въпроси на адв. Ч., свидетелят П.: Психически най-вече се отрази чувството на безпомощност след като се случиха нещата с брат ми, тъй като родителите ни не са спирали да се опитват да помогнат по всякакъв начин, било то с кислорода, който не беше по здравна каса. Заплатата на баща ми стигаше само за кислорода, който брат ми използваше на месец. Всички усилия по време на това чакане от Министерството на здравеопазването да осигури лечение на брат ми накрая бяха сринати и в тях остана само чувството на безсилие, което прерасна в чувство на гняв между тях двамата. На тях отношенията им и до момента не са такива, каквито бяха преди това. Брат ми не мислеше, че това нещо може да стане и ни даваше сила и на нас. Това нещо се отрази и психически и физически на мен и на родителите ми. На майка ми се отрази здравословно, с това, че отключи паник атаки след като брат ми си замина буквално в ръцете ѝ. След тези паник атаки при нея здравословно отключи рак, който пребори. Преди няколко месеца се разбра, че има и рак на ендометриума, който трябваше оперативно да се премахне и психически до момента остава само болката и чувството на безсилие. Смяя да твърдя, че преди да се влоши състоянието на брат ми имяхме едно сплотено семейство. След като се наложи да преминем през цялото това нещо аз мисля, че нито един от нас е същият човек. Преди това имаше разбирателство между нас най-вече между майка ми и баща ми. Те се обвиняват сами себе си, обвиняват се един друг. Баща ми осигуряваше кислорода на брат ми, за да може да диша и тръгнахме да търсим решение брат ми да отиде в чужбина във В.. Водехме го на адресна регистрация там, за да можем да се възползваме от тяхната здравна система. Това беше едно заобикаляне на нашата здравна система да му плащаме осигуровка там, за да може да се възползва от тяхната здравна система и там да се трансплантира. Решението да не замине там го взе брат ми, който получи обаждане от Изпълнителната агенция по трансплантации, които го бяха уверили, че само до няколко седмици и ще бъде подписан нов договор. Ние имяхме кампания за събиране на средства, тъй като не ни стигаха средствата по никакъв начин. Кампанията се организираше от цялото семейство, от приятели на брат ми. Родителите ни бяха ангажирани с това да намерят пари. Те нямаха никакъв социален живот. Ежедневието им беше свързано с това да осигурят лекарства за брат ми, кислород и как да му помогнат да продължи живота си. Преди да се влоши състоянието на брат ми аз не си спомням майка ми да е боледувала, да е вземала медикаменти, да е имала психически проблеми. Брат ми никога не е спирал да работи, защото пенсията от здравната каса не му достигаше за нищо. Брат ми никога не е спирал да води активен начин на живот, да работи и да се чувства полезен. Той искаше да помага както на семейството, така и на себе си. Брат ми ми е най-големият пример в живота. Брат им почина на 29 години.

На въпроси на юрк. Л., свидетелят: По мой спомен баща ми беше намерил начин, не съм сигурен точно как стоят нещата, защото тогава аз бях на 21г., само знам, че имаше начин да го водят на адресна регистрация във В. и там да му се плащат социални осигуровки. Ние не сме провеждали разговори с други държави да се намери такова решение, обсъждахме само В., но брат ми се отказа след като го бяха убедили, че ще се подпише договор и той ще може да бъде трансплантиран. На него му се обади от министерството след като брат ми беше дал интервю по Б. и беше разказал за ситуацията, в която се намира.

Адв. С.: Нямам повече въпроси.

Прокурорът: Нямам въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля като му върна личната карта.

След предходно съдебно заседание във връзка с дадени на ответниците указания, по делото на 24.10.2024г. е депозирана молба от адв. С., в която пише, че уточнява въпросите към свидетеля воден от тях за разпит в открито съдебно заседание, а именно доктор И. Й. – директор в Дирекция „Управление и координация на трансплантацията и асистираната репродукция“ чрез чиито показания и във връзка с разпределената доказателствена тежест ще се доказва липса на връзка между установената дискриминация и вредата.

Адв. С.: Не оспорваме страданието на родителите причинено от болестта, но трябва да разграничим това страдание от страданието причинено от администрацията. За да можем да направим ясна граница трябва да разберем какви са били възможностите на администрацията да помогнат и доколко това безсилие на администрацията е довело до влошаване на болестта на лицето и до увеличаване на страданието на неговите родители.

Адв. Н.: Така поисканият свидетел няма как да свидетелства за преживяванията, болката и страданията на ищците дали са във връзка с болестта или във връзка с административната процедура, тъй като те не се познават в лично качество и няма как тя да е наясно с техните вътрешни изживявания, поради което това, за което е поискан този свидетел, той е недопустим.

Прокурорът: Оставам с впечатление, че се искат свидетелски показания за строго документални процедури. Няма как представител на Изпълнителна агенция по трансплантация да обяснява, защо, как, какво е направил или не е направил административният орган. В случая административният орган е строго обвързан от законови разпоредби. Там изрично е отбелязано какво се предприема и каква е процедурата в подобни ситуации. Едва ли свидетелят ще осветли по какъвто и да е било начин възможностите за въздействие или за помощ още повече, че тези възможности не са субективни дадености на свидетеля, те са разписани законово права и задължения и в този смисъл споделям направеното възражение на ищцовата страна.

СЪДЪТ споделя така изразеното становище от адв. Н., както и от прокурора. Освен това по начина, по който е зададен въпроса в молбата и от пояснението на адв. С. в днешното съдебно заседание, по същество се касае преразглеждане на въпроси, които вече са били предмет на обсъждане в административното производство, проведено пред КЗД и са намерили изражение в решението на комисията, също така тези въпроси са обсъдени в две съдебни решения – първото, постановено по повод оспорване на решението на КЗД, а второто по реда на инстанционния контрол, упражнен спрямо това решение. Предвид това, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ така направеното искане.

По отношение искането на ответника Министерство на здравеопазването за допускане на СМЕ, което е направено в отговора на ИМ, съдът в предходното съдебно заседание е указал на този ответник да конкретизира доказателственото искане във връзка с предмета на спора. С молба от 28.10.24г. се заявява, че се поддържа това доказателствено искане така, както е направено, като със СМЕ се цели да се докаже липсата на причинно - следствена връзка. По отношение на това искане съдът със същите мотиви, изложени по-горе, намира, че то е неотнормимо към предмета на спора.

Налице е влязъл в сила административен акт, в който тези въпроси, касаещи здравословното състояние на А. П. и възможностите за лечение на заболяването му вече са обсъдени.

Юрк. Л.: Възразявам, тъй като считам, че с медицинската документация и със СМЕ ще се установят относими към предмета на спора въпроси, а именно ще се изясни случая от медицинска страна, какво е било развитието на заболяването на А..

Съдът намира така направеното доказателствено искане за неотносимо към предмета на спора. По настоящото дело следва да бъдат доказани с оглед уточненията, направени от адв. Ч., наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на твърдените неимуществени вреди за ишците, които в случая са родителите на А. П.. Предвид това, Съдът **ОПРЕДЕЛИ:**

ОТХВЪРЛЯ направеното искане за събиране на медицинска документация във връзка със заболяването на А. П..

ОТХВЪРЛЯ направеното искане за допускане на СМЕ със въпроси касаещи здравословното състояние на А. П..

СЪДЪТ ще се произнесе в закрито заседание по възражението за недопустимост на иска

За събиране на доказателства, **СЪДЪТ**
ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 23.01.2025 г. от 15.30 ч., за която дата и час страните и СГП са уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.29 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: